Mr. S. de Ricci tells me that this
binding is characteristically
Riviere's.
6.x.31 W.W.F.

MARBECK (ROGER) 1536–1605.

7588. In Latin, on paper: written late in the 16th cent. by G. C.? (see fol. 7): 8¼ × 5⅝ in., 28 leaves.

7588

De Ricci's note, from his "Census", vol. 2, 1937: p.2227

"Brown morocco by Rivière."

"Obtained, not later than March 1916, from Quaritch, who had removed it (between 1911 and 1916) from a scrap-book collected by Joseph Haslewood; this scrap-book is described in the catalogue of his sale (London, 1833, n. 1384, to Thorpe); sold by Thorpe (Cat., 1835, n. 659, and 1836, n. 424) to Sir T. Phillipps (n. 9613); his sale (London, 1896, n. 964) to Quaritch; it is still described entire in several Quaritch catalogues (164, 1896, n. 58; 194, 1899, n. 939; 211, 1902, n. 160; 303, 1911, n. 884; 344, 1916, n. 15); the portion not at Montreal is in the Folger Library, Washington, (Supra, p. 387, n. 1232. 3).

From vol. i, p. 388:
The Folger portion is still in the leather binding made for Haslewood, ca. 1820; the following refs. are given for his collection: "Censura literaria", vii, 1808, p. 350-7; ix, 1809, p. 83-4, 194-6, 304 & 431.

w. w. F.

[partly covered printed text, right column:]
about 1560–80, in
d all collected by
om a MS. volume
poetry of which
ol. 27, and inter-
The more note-
fol. 4v) 'Carmen
us Angliae, Oxon-
, incerto authore',
sana sepulta so-
do Priseo χαῖρον',
l reginam Elyza-
d (fol. 11v) 'At
Lecester', 1564,
5v) 'In effigiem
Gulielmi Cecilii
'Consilium totius
nvictissimum An-
8 pro rheumate
tulatio scripta ad
wardum Herbert,
cessum eorum ab
hium . . . Richardi
ectis Insulę pre-
f Latin epigrams
eck to Dr. James
tfaling, and other
pon his departure
, 1566.
t later than March

s an imitation of the
m' (no. 3874), and
lape, tuque labora'.
student of Christ
t public orator 1564,
ovost of Oriel 1565.
d him to resign all
e B.M. and on the
rd—apparently the
own D.M. was even
aid the fee, and half
ee was conferred—
eck was the first
ysicians, and chief
account of the ex-
st Cadiz is printed,
s Voyages, 1599, i,
, with a friendly
e called Worke for
signed to Marbeck
n acrostic forming

MARBECK (ROGER) 1536–1605.

7588. In Latin, on paper: written late in the 16th cent. by G. C.? (see fol. 7): 8¼ × 5⅝ in., 28 leaves.

Latin poems, chiefly of about 1560–80, in part by Roger Marbeck and all collected by an Oxford man; taken from a MS. volume of 15th–16th cent. English poetry of which a printed account is at fol. 27, and interleaved with modern paper. The more noteworthy poems are: *a* (fol. 4^v) 'Carmen maledicum intitulatum Onus Angliae, Oxoniae evulgatum Ao. Dni. 1577, incerto authore', *beg.* 'Anglia læthali malesana sepulta sopôre'; *b* (fol. 7^v) 'Richardo Priseo χαῖρον', cf. fol. 24; *c* (fol. 9) 'Ad reginam Elyzabetham', several pieces; *d* (fol. 11^v) 'At the making of the Erle of Lecester', 1564, several pieces; *e* (fol. 15^v) 'In effigiem clarissimi sui patroni D. Gulielmi Cecilii equitis aurati'; *f* (fol. 17) 'Consilium totius scholę Salernitanę . . . ad invictissimum Angliae Regem Henricum 8 pro rheumate sanando'; *g* (fol. 19) Gratulatio scripta ad Henricum de Cardif, Edwardum Herbert, Henricum Compton, in discessum eorum ab Oxonio; *h* (fol. 19) 'Epitaphium . . . Richardi Worslei armigeri nuper Vectis Insulę prefecti'; *i* (fol. 20) a set of Latin epigrams addressed by Roger Marbeck to Dr. James Calfield, Dr. Herbert Westfaling, and other of his friends in Oxford upon his departure from that place in disgrace, 1566.

Bought from Quaritch not later than March 1916.

The 'Consilium' on fol. 17 is an imitation of the famous 'Regimen Salernitanum' (no. 3874), and begins 'Jeiuna, vigila, caleas dape, tuque labora'.

Marbeck (or Merbeck) was student of Christ Church in 1552, M.A. 1558, first public orator 1564, canon of Christ Church, and provost of Oriel 1565. An unfortunate marriage forced him to resign all his offices. In 1573 he became B.M. and on the following day D.M. of Oxford—apparently the only instance on record. (My own D.M. was even more rapid; I matriculated, paid the fee, and half an hour later the D.M. by decree was conferred—cf. no. 3585, note 2.) Marbeck was the first registrar of the College of Physicians, and chief physician to the Queen. His account of the expedition of Lord Howard against Cadiz is printed, without his name, in Hakluyt's Voyages, 1599, i, 607. 'A Defence of Tobacco, with a friendly answer to a late printed Booke called Worke for Chimny Sweepers', 1602, is assigned to Marbeck because his name appears in an acrostic forming the dedication. [W. O.]

hanc nostram Academiã pietate, gratias agim⁹ immortales,
suppliciter ab immortali Deo petentes, vt quã diu tute cupias
tam diu Maiestas tua viuat, quã diu nos velimus, tam diu
celsitudo tua floreat: Sic opinor, vives diutissime, sic certe
florebis semper; Quorũ vtrumq, vt fiat, nos omnes Academici
tui, tam ardenter a Deo opt. max. comprecamur, vt nihil
a quoq, ardentius peti posse videatur. Dixi.

Reg. Marbeck.

Carmen maledicū intitulatū (Onus Angliæ) Oxoniæ
evulgatum Aº. Dm̄i. 1577. incerto authore.

Anglia læthali malesana sepulta sopôre
Evigila tandem, lumina pande tua.
* vox — Auditur tonitru resonat * rex grandis ab Austro:
Atq; Aquilo reboat, turba cruenta crepat.
Cœlū, Terra, fretum tibi cūcta horrenda minantur:
Adsunt irato tela cruenta Jovi.
Auster clamat onus, Septentrio pondus onusq;:
Incumbunt humeris pondera multa tuis.
Vincula, flamā, Rotæ, tormenta cruenta, flagellum;
Pestis, fasciculi, firma catena, Cruces.
Smythfield. — Fumabit * fabrilis ager, focūq; parabit:
Sanguine nunc iterum fertilis esse cupit.
Nunc ululate viri Lutherani, Calviniani:
Plangite, namq; brevi tempore messis erit.
ולולד עֲבֹדכת הַבְּשׁוּשׁ, nam nave relicta
Petri, sulcastis flumina nigra Stigis.
אִבֵשׁדוּלוּלוּחֵ quæ nunc Anglia dicta est:
ככדדדדבָּהחחו carmina mæsta cane.
Doct. Squier. — Et tu qui toties clamas tara tantara præco:
* pacem — et * shalom, shalom, ter canis atq; shalom:
Fasciculi tua membra manent, te fomite pingui,
Flama petit celsi cerula templa Jovis.
* fraudis — O vos barbatos ex * cædis semine natos,
Fleturosq;, scio, qui cecinistis Jo.
O Curios simulate auroq; incubite fulvo:
Stertite cū mundo, molliter ossa cubant.
Plangite adhuc miseri Simonis avara propago:
Accusas Romam pessima turba piam.
At si per fructum, liceat cognoscere lignū:
Sodoma cū victa est, Anglia vicit eam.
Ridiculus Clerus, puerorū turba ministrat:
* lucra. — Ecce Sacerdotiū * Χρηματα sola parat.

Cuius

Cuius fama viri, non est Carbone notata?
sacra deo — Infamis tota est Anglia * קדשׁ לאל
Omnis religio ἐν τοῖς ἀνθρώποισι ὄλωλεν.
Cessat et — Desunt Hebraica vel græca

Non estis digni cœlum spectare χαυνῶτες:
μηδ' ἐσορᾷν αὐγὰς ὀξέος ἠελίου.
Omnia languida sunt ἀνοίας ἐστὶ φάρμακα:
Oīa frigescunt, dogmata, dicta, patres.
Ha ha he quā fœda est * βατραχομυομαχία:
ranarum pugna. — Hic capit, ille rapit, singula vendit, emit.
oct Mathews. Aulicus hic turget, Procerum bene pfricat aures:
asinus — mille sacerdotijs * ὄνος onustus abit.
oct Hufreys. Spes tamen effulget, nā qui quadrata rotundis
mutavit, nunc vir tetragonatus erit.
Undiq; quadratus procedit Rabbi rotundus,
Romaniq; gerit simbola sacra Jovis.
Magdalenensis. Hos ego quadratos facerem, vel nō capitatos,
si modo vis animo suppeditaret opem.
Quid dicam; Oxonij nulla est correctio morū:
Oīa confuso turbine mota ruunt.
Nulla est ecclesiæ facies, nullusq; sacerdos:
Nullaq; romanæ sedis Idea manet.
Vos tamen interea, sanctæ pia fulchra Cathedræ
surgite, certus adest aureus ille dies.
Nobilis Austriacus princeps caput extulit altū:
Æmulus est Gallus, cantat adesse diem.
Italus, Hispanus, Duacenses, Lovanienses:
Et nos formicas nostis habere χολήν.
Hoc ergo Hereticos istos male tangit et angit:
vix audent nostris verba severa dare.
Plaudite Catholici qui Petri Jura tenetis:
plaudite, certus adest aureus ille dies.
Plangite at heretici, pilei lugete rotundi:
plangite, mæstus adest funeris illa dies.

Contremuere

Contremuere Duces Bristowi fulmine moti,
Consentire solet, qui tacet atq; silet.
Nec poterit sese motori opponere tanto:
Nam tremit in manibus penna maligna suis.
Interea Bristowe precor cantato triumphum:
Malleus αἱρεσιχῶν hoc tibi nomen erit.
Anglia lethali male sana sepulta sopore,
Evigila tandem, lumina pande tua.

Finis.

Papisticum anthropophagū famosi illius libelli authorem, cædem ac sanguinem protestantiū spirantem, patriæ ruinam perfidè expectantem, viros bonos cimicè allatrantem, carmina papistis annuentibus nimis adversis profundentem Christianus eisdem fere verbis alloquitur, quibus Nazianzenus Julianū apostatam. Orat: 47. in Julianū 19.

Homo stultissime, impijssime & in magnis rebus imperitissime. Tune adversus tantā forte tirannam portione, orbisq; universi fructificacōem? quæ Angliam, Scotiā, Daniā, Suediā, Germaniam complexa est, et per predicacōis tenuitatem et vilitatē et (ut ipse dixeris) stultitiam, sapientes vicit, Dæmones fugavit, et Duacenses profligabit? Tune advers9 magnā illam hæreditatem, quam Deus creavit, Chrus redemit, lex figuravit, et gratia explevit? Tune adversus Chri sacrificiū cū tuis Missis theatricis? Tune adversus eum cruore quo mūdus est purgat cū tuis cruentis gladijs? Tune bellū adversus pacis nūtium? Tune dextrā tollis adversus eas manus quæ pro nobis sunt clavis transfixæ? Tune advers9 fel, gustū tuū? adversus mortem, oppressionē? adversus crucem, tropheū? adversus resurrectionē insurrectionē? Post Herodem persequutor, post Judam proditor, post Pilatū, christicida, post Judeos, hostis

Dei?

Dei? Non victimas pro Christo caesas veritus es? Non ne magnos illos pugiles, Joannem, Petrū, Paulū, Jacobū, Stephanū, Lucā, Andreām, addo etiā Ridleum, Latimerum, Crammerū, et reliquos extiminxstis? qui cum igni et ferro et belluis et Tirannis & oib⁹ malis cū presentibus tum demitiatis, alacri aīo, veluti in alienis corporibus, imo quasi corporū expertes dimicarūt. Ista prope ad verbum ex Gregorio. per me G. C.

Contra occultos aculeos scorpionū et Sycophantarum.
Ecclīe sive pij cuiusqz in persona Dauidis precatio.

Oppugnat hostis impius caput meū
measqz fortunas: Ego
Contra, piarū me tegam scuto precū.
Nam vocib⁹ dexter meis
Aures amicas admouet semper Deus
Vt filio dulcis pater.
A viperino dente acerbo, & vulnere
Oris dolosi, Dnē me
Defende: scœna lingua vitam mihi
suis venenis auferat.
Dolosa lingua, quē tibi fructū feret?
Quid turpib⁹ mendacijs
Lucrabere? preter odiū Dei miser,
& oīum mortalium.
Qualis sagitta milite a fortissimo
contorta, qualis ignea
Nutrita vi Juniperi olentis candida
talis venenata impij
Lingua est miser, miser ego minimū dic
cum gente vivo barbara.

4

Me

Me pater iuvat & mutui concordia
amoris ardens ignibus.
At ista gens, de pace cu[m] loquor, nihil
crepat, nisi necem et sanguinem.

Papa Roman[us] Antichrus, pacis inimicus fax bellorum,
incendiarius Christianorum, humani sanguinis helluo, aut
convertat[ur], aut confundatur.

Richar. Prisco xxigd.

Salve decus patriae! spes stirpis, gloria gentis,
vultu benigno perlege quicquid erit.
Jenotus quamvis tibi sim: tua fama perennis,
Omnes per terras scribere sparsa cogit.
Laude petis caelos, & summi culmen Olympi:
Et tua vix ullum (Prisie) fama latet.
Cultor es ipse Dei, Christi fortissimus almi
miles, quem intacto corde fideq[ue] colis.
Magnanimus, fortis, iustus, das o[mn]ibus aeque:
Cuiq[ue] sum tribuis: Cur tua fama latet?
Ecce salus Patriae sis, quem Deus ipse beabit:
Ecce bonis praestas, & pietate viges.
Ecce bonis tutamen ades, en semper amic[us]
Justis, per te Res publica tota viget.
Egenti scutum, quo se defendat ab o[mn]i
casu: quid dicam? Gentis es omne decus.
Macte igitur virtute tua, sic te benedicet
Omnipotens, cui sit gloria et o[mn]is honos.

Sis

Ad Reginam Elyzabetham.

O virgo, o princeps, o regis filia, Regis
tu soror, o Regis vxor vt esse velis.
O decus Anglorum, subiectum respice vulgus,
Quod petit vt prestes, sedulitate petit.
Vox populi, vox ergo Dei, gens postulat o[mn]is
Te memorem patriæ, te rogat esse ~~sue~~ tui.
Te tua forma, decus, virtus, pietasq[ue], fidesq[ue],
Hoc rogat, vt patriæ nil patiare patrem.
Si tibi sic possis, patriæ sic vtilis esse
Non poteris: Patriam prole beare potes.
Si potes, ergo velis: Regalem sumito sponsum.
Sic tibi, sic patriæ, consule virgo tuæ.
En demon satagit, stimulat caro, Mundus adurit:
Sola potes tantis belligerare malis?
Si modo sola potes, vestram sed respice gentem.
Ne miseram Satanas devoret ore gregem.
Quis Rex, quis dominus reprobis conatibus obsit,
Sis modo tu Princeps principe iuncta viro?
Da Deus hanc mentem, da nostra principe dignu[m]
& Regem & prolem, cætera iam dederas.
Iuq[ue] tui princeps regimen sic dirige Regni,
Vt post hoc regnum, regna superna regas.

Ἑξάστιχον in effigiem Reginæ Eliz:

Frons tua vincit ebur, facies candore ligustrum:
  Quam viget in teneris forma venusta genis?
Qui crocei crines? quæ cervix purior auro?
  Quis niveo roseus fulget in ore decor?
Quæ non invideat talem tibi fœmina vultum,
  Si semper talis vivere virgo velis?

Parce precor teneræ, iuvenili parcito menti:
  Quæ tu mea penna nequit pingere, pinxit amor.

Est nihil, aut aliquid, semper dare carmina, semper
  Scribere? non vnquam posse placere tibi?
Est nihil, hoc aliquid semper dare carmina? semper
  Scribere, tum semper posse placere tibi,
Hoc aliquid, nihil est iuveniles scribere versus;
  Scribere sed veros hoc nihil? est aliquid.
Aut nihil, aut aliquid pergrata scribere mente:
  Est aliquid spero, si nihil, ergo dolet.
Scribere si cessam, quî possim noscere verum?
  Scribo ergo vt dicas, quum mea scripta legas,
Si nihil aut aliquid: nihil est? tum defleo multum
  Est aliquid? multum gaudeo, plura dabo.

Valedictio.

Si mihi non parcis, non audeo dicere verbum:
At mihi parce precor, sed tria verba tibi.

1. Nube.

Quod scripsi spero, quod spero postulo, Nube.
Sic tibi, sic nobis vtilis esse potes.

2. Vive.

Sic Vive vt vivas, sic regnum dirige Princeps
vt tua sit proles, quæ tua regna regat.

3. Vale.

Hoc tibi postremum dicetur carmine verbum,
Quod, peto, quod rogito, quod precor, oro, Vale.

Allusio in illud Ouidij Metam: 1°.

Sæpe pater dixit, generum mihi filia debes,
Sæpe pater dixit, debes mihi nata Nepotes

Scripta ad Serenissi: Reginã Eliz. p strena.

Sic pater Henricus, generum mihi filia debes,
Debeturq; patri longa propago tuo
Nata potes regnare? potes sine compare vitam
ducere? & hac rara dote beata mori?
Ingeniũ, doctrina, fides, huic consona doti,
Regnũ, forma, decus, singula sũma tibi.
Huisce tuo patri non es virtutibus impar,
Maior at ille vno est, & minor ipsa patre.

Quod talem patri licuit te cernere prolem,
Qualis adhuc natae non datur ulla suae.
Sic minor, & maior: minor es tu, maior & ille,
Tu minor, hoc pacto maior at esse potes.

At the making of the Erle
of Lecester.

Dic mihi Calliope (poteris modo dicere) dicas
Prescia venturi tuq Sibylla boni.
Cur venit insignis Dominus comitate caterva?
Nobilium qui sic tanta secuta cohors?
Principis & serica portans insignia veste
Armiger hic heros cur decoratus adest?
Cur Equites, Domini, Comitesq, Ducesq sequuntur?
Cur Iuvenesq senes totaq turba venit?
Cur Pileum, gladius, cingunt humerosq caputq?
Nobile cur operit tanta corolla caput?
Scriptaq cur prodiunt? clara cur voce leguntur?
Cur veniat Dominus? cur redit atq venit?
Cur Tuba plausibili sonitu Taratantara clangit,
Principis & Domini prodit utrumq stylum?
Sic quia sic placuit Domino, quia Principis est mens,
Quod proceres & plebs, totaq turba velit.
Stemate, stirpe, fide, Domino prestantior ullo
dicitur eximii nominis esse Baro.
Scilicet egregium Domini qui vincit honorem
Ille Lecestrensis fit Comes, ille Comes.

In festum Sci Michaelis faustū carmē.
quū creabatur Comes Leicestr.

Hæc tibi festa dies veluti tibi fausta fuisset,
Sic tibi, sic posthac sit mage fauste dies.

Et ἑξάστιχον in effigiem tuam.

En vere pictam Dudlei corporis umbram
Pectora, frons, facies, Principe digna viro.
Tu magni generis, magna tu stirpe creatus,
Tu dominus magnæ dignus amore Deæ.
Tu magnus Dominus, Dominus sed magnus equorū.
Tu Dominus magnæ Principis esse potes.

Valedictio.

Ille tuos magno titulos qui scripsit amore,
Nunc rogat hæc titulis addere scripta tuis.
Ille rogat multis possis tu vivere lustris,
Ille rogat felix sit tibi vita, sed hoc.
Ille rogat magnū Dominū, Comitemq; Baronē,
Ut videat magnū vivere posse Ducem.
Ut postq̄ multos duxit feliciter annos
Uxorem ducat, digna sit illa Duce.

Hoc taciti satis est, grati quoq; pignus amoris,
Nunc igitur sat erit comemorasse Vale.

Inclite vir cuius pietas & candor in omnes
Omnibus hanc curam cogit inesse tui
Vt quo plus prosis, tanto plus posse precentur
Et meritis credant nil satis esse tuis.
Da veniā tenui resonanti carmina Musae
Quod nequit optatis verba referre sonis.
Gratulor esse novum quo sis decoratus honorem
Non dignum fateor, gratulor esse novum.
Gratulor atq̄ novo quod sic tibi contigit anno:
Proq̄ novo mitto carmen honore novum.
Atq̄ erit vt spero, quū digno leter honore,
Nūc dixisse satis, gratulor esse novum.

Alias.

Aut honor, aut onus est philomusis esse patronū?
Parvus honor certe, si tamen vllus honor.
Gratuler ergo tibi q̄ sis oneratus honorē?
Non, potius nostro (te preeunte) gregi.
Ni doctis doctum, dominiq̄ preesse Camenis,
Hic honor, hoc magni dulce laboris onus.
Tum tibi, tum nobis: tibi q̄ tuearis honorē hunc
Gratulor hoc nobis sic statuisse Deos.

Ad Oxonium.

Et lugere potes, potes & deflere vicissim
Oxoniū, totus Pieridumq̄ cohors.
Perdideras Equitem, Comitem sed repperis, & te
deserit is, dolor est: suscipit iste, Decor.

Aliàs.

Sic bona mista malis veniunt, sic mestaq letis,
Mens deiecta nimis, ne ve superba foret.
Quando orbata suo, & nullo defensa Patrono,
Planxit Musarum Pieridumq cohors.
Ecce supervemens tristem sors leta dolorem
tantum delevit; sic bona mista malis.
Quid quod ab accepto lucramur plurima damno,
Nostraq sors melior q̄ fuit ante manet
Ille senex potuit paucis esse vtilis annis,
Junior iste potuit vtilis esse diu.
Ille eques, iste Comesq Baroq & nobilis heros,
Posse puto fieri, prestet honore Ducem.
Sic David chari quem deseruere Parentes,
A Domino assumptus iure beatus erat.
Et quid in nobis placeat mutatio talis,
Quando Pater liquit, sumpserat & Dominus?

Hæc nova materiem scribendi suppeditarunt
Materiam semper sic nova suppeditent.
Sic tu faustus eris crescenti semper honore.
Sic ego faustus ero, talia cum referam.

12

In effigiem clarissimi sui Patroni
D. Gulielmi Cecilij Equitis Aurati
primarijq Angliæ Secretarij [illegible]

Iustitiæ laudem, veræ pietatis amorem
Non dico, taceo quum tua facta docent.
Stemata non laudo, præclare stirpis honorem
Non prodo, taceo quum tua vita docet.
Ingenium, mores, præillustri in corpore dotes
Non refero, taceo quum tua verba docent.
Non faciem, vultus, corpus, nec corporis actus,
Non doceo, taceo, quum tua forma docet.

Tu melius varijs depingit pictor in umbris
Verius ~~es~~ ast literis pingere, nemo potest.

Eidem scripta medecina
Reumate laboranti.

Sex ego (chare) dies hic longo tempore servi,
Dum faciem optatam spero videre tuam.
Huc venio & redeo: maneo, rogo, querito, plango,
Audio nil nisi te morbus iniquus agit.
Nunc tibi devotos morborum postulo Divos,
Nunc mihi Mercuriu consuluisse rogo.
Iste iubet ~~libros~~ Medicorum ut consulam, & illi
Nec tibi nec mihi se consuluisse negant.
Hos repeto, docte promittit multa Galenus,
Rheumatico certam datq Salernus opem.
Quos ego sic paucis coiunxi versibus ut sint
Auxilioq tibi, præsidioq mihi.

Consiliu totius Scholae Salernitanae ex Galeno, aliorumq medicorum libris collectum ad invictissimum Angliae Regem Henricum. 8. pro Rheumate sanando.

[1] Ieiuna, [2] vigila, [3] caleas dape, [4] tuq labora,
[5] Infundas calidum, [6] modicum bibe, [7] comprime flatu,
[8] Haec bene tu serva, si vis depellere Rheuma.

1. Ieiuna.

Exse rheumaticos ieiunus optime fluxus:
Ieiunare bonu est: sed macerare malu est.

2. Vigila.

Tu multum vigilas, & dormis raro, quid inde?
Vis dormire minus, & vigilare magis?

3. Caleas dape.

Vis mihi quod gratu est, tibi quod medicabile dicam?
Meq iuvabis ope, tuq calebis dape.

4. Tuq labora.

Nonne labor studiu multoru? lectio multa?
Est labor iste animi, sit labor ille manus.

5. Infundas calidum.

Hoc liquet ut liquidum tanti sit causa doloris,
Quod liquidum calida pellere Rheuma valent.

6. Medicum bibe.

Omne facis modice; modice comedisq, bibisq.
Quid iuvat ut iubeam, te modicum bibere?

7. Comprime flatum.

Quid velit ut iubet temet compescere flatum?
Ne tibi sit fluxus, sed tibi flatus erit.

8. Haec bene tu serva, &c.

Haec bene si serves, nec possis pellere rheuma,
Consule tum medicos, namq. scolaris ego.

Deum precor ut tibi facile
medeatur, si minus possit
meum studium.

Multa alijs alij, tibi semper reddimus uni,
Carmina, sed docto grata medela viro.
Aeger Alexander rex indie tissimus, isto
dicitur ex morbo convaluisse cibo.
O mea si poterint sic vestrum pellere morbum,
Quam bene sic tibi me consuluisse putem?
Summe Deus solus qui nosti ferre salutem
Qui sanos, egros, atq. tuere tuos:
Huic precor optatam quã spero redde salutem
Tu medicus solus, tu sibi grata salus.

Gratulatio scripta ad tres fratres nobilissimos iuvenes, & mihi amicissimos, in discessum eorum ab Oxonio, q forte illinc aberam in eorum adventu. { D. Henrico de Cardif. D. Edouardo Herbert. D. Henrico Comptono.

Sumite tres una pergrata mente salutem,
Quos simul unus amor iunxit, & una fides.
Par virtus, par nobilitas, par gloria vobis,
Sicque pares iunges chartula nostra fratres.
Tardus in officio modo sim, non tardus voluntas,
Ast mihi tardus equus, non mihi tardus amor.
Sin tardum poterat cursu prevertere gressum
Quae nunc tarda venit gratia grata foret.
Forsan & adventum vobis cito gratificarer.
Ast in discessu gratia sera venit.

Epitaphium clarissimi viri D. Richardi Worslei armigeri
nup Vectis Insulae Praefecti.

Ursula Worsleum cur deflet sponsa maritum?
Quidve gemunt rapti nati duo pignora patris?
Cur dolet extincto famularum turba magistro?
Cur lachrimis luget populus Vectensis obortis?
Cur nimium Phoebo Musae lachrimentur adempto?
Cur ego, cur tantas gemebundus fundo querelas?
Nonne gravis dolor est, quum tot moriuntur in uno?
16 Vir, pater, & dominus, Rector, philomusa, Patronus?

Marbeccus Doctori Bello.

Vix ego sum tanti, (si tu tamen esse putabis)
Lætor: te memorem deprecor esse mei.
Sum tuus, & remanebo tuus dum vixero (chare):
Tu bene cum bella coniuge Belle vale.

Idem Doct. Calfild.

Vado, sed incertus quo me fortuna retrudet:
Vivas tu fælix, nos vbicunque simus.
Tu, puerique tui, tua præstantissima coniunx,
Vivatis, plena prosperitate precor.
Asper perpetuo Deus est, sed mitis & ille:
Quos ~~pre~~ premit, hos non vult (spero) perire: vale.

Idem Doct Westfaling.

Fata quid incusem? Fatum tamen oia valuit.
Quod semel est factu, quis revocare potest?
Est Deus, et ridet quicquid sapientia mundi
Suspicit: O Fælix quem Deus iste regit.
Hunc pete sollicitis præcibus (Reverende Phalinge)
pro me, qui cupio, prospera cuncta tibi.

Idem Doct. Kemath.

Sū tuus, & meus es (ni fallor) semper erisque:
Lingua (vale) nescit dicere, penna potest.

17

Hei mihi quòd fiam, perversa coniuge, vulgi
fabula: sed meritò sors tamen ista venit.
Nam modo qui fœlix fueram, miser esse volebam.
At precibus, memorem te præcor esse mei.

Idem Doct. White.

Multa subinde cadunt, quæ vix toleranda videntur.
Et tamen est nostrum, fortiter illa pati.
Non ego sum fortis: nomen non arrogo tantum.
Quicquid adest, animo sed patienter fero.
Et quanquā fortuna mihi (reverende) videtur
undiq; me multis obrutura malis.
Non tamen est quicquam, quod me vehementius urat,
Quàm quod conspectu cogor abire tuo.
At ubicunq; sum9 (reverende) tui sum9, hocq;
teste Deo fido pectore iuro tibi.
Sicq; vale, meritò cui nos obstringimur vni;
Det Deus vt possis prosperitate frui.

Idem Egidio Lawrence.

Non benè sum meritus de te, quia nulla potestas,
qua potui mentem significare, fuit.
Sed tamen ex aīo deditus (Doctissime Lawrence)
vt tibi totus eram, sic tibi totus ero.
Tempora fausta precor, minimeq; simillima nris,
participes vitæ quos piget esse suæ.

18

Nicholao Balgy, Idem.

Qui mihi testis eras quondam Doctissime Balgay,
Infœlix sponsus quū malè factus eram.
Quem nos ex aio, causa virtutis amamus.
Vive, vale, longa prosperitate fruens.
Coniunx si bona sit, qualis tua maxima Dos est.
Si mala sit, maius non vereor esse malum.

Idem. Tobiæ Mathew.

Qui decus es domui, generi qui splendor, & istis
Qui pietate Deū sanctè iuvenilibus annis
[illegible]t colis, vtq colant alij, facis optime Præco:
Quem natura suis plenè virtutibus auxit:
Quemq Deus donis largè celestibus vnxit:
Qui, quod voce doces, verè reverenter idipsum
Exprimis in factis: Mihi qui charissimus, ad te
hæc mea vox suprema volat, cui mente fideli
prospera cuncta precor: mihi prospera cūcta precator.

Idem Jo. Halsey.

Halse vale, vivasq mei memor, atq salutem
æternam tibi, cum prosperitate precor.
Nosti quā carè didici sapientior esse.
Hey mihi q̄ precium tam mihi grande fuit.

Idem Th. Thorton.

Vive, vale, sed vtrūq diu precor optime Thorton:
Vltima vox hæc est, sum tuus, & meus es.

19

Idem. Io. Dolabere.

Mi Dolabere vale, tua me benefacta indebunt
esse tui memorem, tu memor esto mei.

Idem Th. Glasier.

Glasier, e multis mihi valde chare, valeto:
Auferor, ignarus quo mea vota trahant.

Idem Belo.

Bele, quid expectas reditum, non sum rediturus:
Tu dilecte vale: Mors mihi grata foret.

Idem Io. Watkins.

Sunt tria (mi frater) mihi (mi charissime frater,
Quæ tibi concedi, me pereunte precor.
Corpore sis sanus: tibi sit fortuna secunda:
Postea cœlestis non peritura salus.
Hoc mihi postremū, benè mi Watkine precator.
Cætera nec cura, nec puto posse dari.

Idem Io. Lawrence.

Tandem sum sapiens, sero tamen (optime Laurence)
Ast utinam num sim stultus ut ante fui.
Tum valet ingenium, precio cùm grande paratur.
Nos precium dedimus, quod puto nemo dabit.
Sat scio nunc rides, quòd sim tam rusticus emptor.
Et benè, sed flentis tu memor esto mei.

22 recto not received

W.W.F. 13.iii.39.

Idem Guliel. Rooke.

Quem mihi iunxit amor, iunxit quem sanguis, & illa
In rebus nostris, sepæ probata fides.
Vivas ter fœlix mihi coniunctissime Rooke,
Et licet immeritò, tu memor esto mei.
Pellimur, ignari per qualia monstra vagandum.
Sunt tamen hoc certum est deteriora domi.

In Encomiu Rich. Pr.

Valde salutiferam docto perferto salutem
Qui Brytonu libris iura vetusta dabas.
Te Parnasiacis Pallas nutrivit in antris,
Lactavitq sinu celsa Minerva suo.
Quid loquar aut metris recitem doctiss. Price,
Cum nequeam laudes doctè sonare tuas?
Dotibus ingenij varijs (mi Price) refulges,
Quas calamus proprio marte referre nequit.
Ensis Wallorum, simul anglica palma volabis
Inter doctiloquos gloria prima viros.
Ne mea mireris quod epistola carmine gaudet,
Vis est ingenij carmine tota mei.
Qui bene rhetoricam nescit tractare loquelam
Scribere doctiloquo verba soluta stylo.

Vte

Carmine gaudebit, Carmen sibi ducet honori:
Et teget erroris tetra nephanda sui.
Ipse ego quandoquidem videor mihi conscius esse,
prodit enim nervos, crassa Minerva meos.
Dij faxint longos quo vibas Nestoris annos
Inter fœlices astra tenere choros.

Ad eundem.

Te regat Rector, manibus sacratis,
Christus, vt cernas fatile longevos
Nestoris annos, tibi qui concedet,
vota petita.

end.

Quaritch cut out the Marbeck poems for me. from the item opposite

M. (1536–1605) was the son of the organist at Windsor

He took his B.M. & D.M. 1573 on consecutive days – unique!

Bodley has the following MSS. See W.O.'s note on card.

Copies of orations, letters, and miscellaneous prose & verse chiefly by Marbeck, 1562–1574. 12

(S.C. 27813) MS. Auct. F. 5. 13.

R.f.f. 30.3.'16

Roger Marbeck.

1536-1605.

Ex orationibus quatuor M. Marbecci apud Oxonienses, quarum duae habitae sunt coram Elizabetha regina. (1566).
MS. Rawl. C. 753, ff. 47-50.

Epistolae quaedam academicae.
[Pr. by Hearne with Roper's Vita Thomae Mori, pp. 69-175]
MS. Rawl. D. 837. 1-9

Oratio ad Reg. Elizab. [6 Sept. 1656].
MS. Rawl. D. 264. 10
" " " 272. 3b
" " " 273. 209

Epist. ad — Wolfallum. MS. Rawl. D. 264. 34b

Exhortatio ad Orielenses de studiis. ib. 39b

Oratio in domo Congreg. [1564?] MS. Rawl. D. 272. 8
" " " 273. 257

Oratio in laudem Diogenis. MS. Rawl. D. 272. 217

Oratio qua juvenes incendit ad litteras discendas. MS. Rawl. D. 272. 245

Discourse of the voyage to Spain and the winning of Cadiz, 1596. MS. Rawl. D. 124.

Acquittance in his [Marbeck's] hand for money received of Hen. Siddall, canon of Ch. Ch., for Mr. Goodryck's fee; May 18, 1557.
MS. Tanner 106. 29b

Roger Marbeck

To the Oratio pia, religiosa, et solatii plena de vera animi tranquillitate. Authore Joanne Bernardo. Cantabrigiensi. Londini apud Gulielmum Seresium. 1568

¶¶. 3. Humanissimo viro Thomae Bernardo Aedis Christi Oxoniensis Prebendario

"Indignum, mihi crede, est illud opus in tenebris jacere, & obduci pulvere & vel a muribus corrodi, vel vetustate mori, quod authorem potest reddere immortalem
from the Introduction by Roger Marbeck

This is too early for Roger Marbeck the Public Orator. & Can. of Ch. Ch. & Provost of Oriel. see DNB.

Marbeck MSS. Bodley

1) Rawl. D. 124. Voyage into Spain. "A breefe and a true discourse of the late honorable voyage unto Spaine and of the wynning sacking and burning of the famous town of Cadiz there and of the miraculous overthrowe of the Spanish navie at that tyme, with a report of all other accedentes thereunto appertayning: by Doctor Marbeck attending upon the person of the Right Honorable Lord highe admirall of England, all the tyme of the saide actcion."

"Printed in Hackluyt. Voyages vol 1, without the acknowledgment of the authors name which is barred from the present MS only" note by Bliss

P.B.

2. Auct. 7. 5. 13. 1) M T Ciceronis &c.

2. Orationes, Epistolae scripta miscellanea et Carmina Rogeri Marbecci et aliorum

His adjunctus est index

Important Marbeck MS. his orations letters & many poems

EARLY AND ELIZABETH ... all 4to. volume *written on paper, and consisting of 9 leaves written in the fifteenth, and 45 written in the sixteenth century; interleaved and bound in russia, gilt edges* 1470-1580

A very interesting volume formerly in the possession of Haslewood, by whom a few of the pieces were printed in *Brydges' Censura Literaria.* The contents are as follows:

1. [Lydgate ?] Five seven-lined stanzas on Repentance beginning:
   Ye reconisaunce of all fleshely luste.
2. Here begyñythe the cronycles of sayntes and of the kyngys of yngelonde *ending* 1476, with further historical details *pp.* 8.
3. A poem on heraldry in 28 seven-line stanzas, *pp.* 8. Beginning
   "O petuusly may I wayle and complayne
   For lacke of conyng, alas my tyme ys lore."
   This was written about 1480-90.
4. Wilmot (Robert) Tragedy of Gismonde of Salerne, a fragment. A Sonett of the Quenes Maides, etc
   This is the original form of Wilmot's Tancred and Gismunda, published in 1592, of which only two or three copies are kuown. The whole of this item was reprinted in *Brydges' Censura,* Vol. 2, *pp.* 20 *et seq.*
5. Marbeck (Roger, ***First Registrar** of the R. College of Physicians and Physician to Queen Elizabeth*) A Series of Latin Verses addressed to Qneen Elizabeth, at the Makeing of the Earl of Leicester, and to various Doctors of Medicine and others at Oxford, with several extracts from other writers, about 30 pages.
   Marbeck, Provost of Oriel College, Oxford, was a man of many parts and was for some years the pnblic orator of Oxford. He afterwards turned to medicine, was appointed Registrar of the London College of Physicians, and became chief of the royal physicians to Queen Elizabeth, see *D. N. B.*
6. Davy (Robert) Various English Poems, some of which were reprinted by J. Haslewood in *Brydges' Censura,* Vol. X, about 20 pages.
   Haslewood, when reprinting some of these poems, said he had been unable to find out anything about Davy. He was probably the Robert Davye who matriculated at Oxford in 1582, made a fellow of Merton in 1584, and died a few years afterwards at Florence.
   He appears to have been an associate of the writer of the preceding item (who was most probably Marbeck himself) as the two different handwritings often occur on the same page. To one of the ditties the music is added.
   "The pieces are of a religious cast and are remarkable for their smoothness of numbers when compared with some of the contemporary writers."—*J. H.*
7. Churchyard's Poem on the Receiving of Queen Elizabeth by the Earl of Leicester.
8. Lloyd (Ludovic) A dittie to the tune of Welshe Sydanen made to the Queenes Maj. Eliz. *pp.* 2, beginning
   Flee stately Juno Samos fro, from Delos straight Diana go . . .
9. Poem probably also by Davy, *pp.* 20, beginning
   O wretched man who lovest earthlie thinge

Will you allow me to send the above?

Bernard Quaritch